

KIRKKO NORJASSA

KYRKAN I NORGE

Kevät · 2026 · Vår

Kuvat

Kansikuva Tromssa, Kauneimmat joululaulut, marraskuu 2025

Bilder

Omslagsbild Tromsø, De vackraste julsångerna, november 2025

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge
Den finske menigheten i Norge
+ 47 22 42 22 15
post@finskekirken.no
Kirkens hus
Rådhusgata 1-3
0151 Oslo, Norge

Pappi
Präst
+47 481 10 813
Päivi Aikasalo
paivi.aikasalo@finskekirken.no

Kirkko Norjassa • Kyrkan i Norge
2026-1
36. vuosikerta • 36. årgång
Vastaava toimittaja • Ansvarig redaktör
Roosa Marjaniemi

Bedriftstrykkeriet, Oslo

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE

Ystävällisyys ei kysy taustaa

Vuoden ensimmäinen lehti kutsuu usein pysähtymään. Ehkäpä tämä lehti voisi kutsua muiden ihmisten kohtaamiseen avoimesti ja hymyllä.

Arjessa kohtaamme lukemattomia ihmisiä: kahvipöydässä, työmatkalla, puhelimen toisessa päässä. Useimmiten näemme vain pienen hetken toisen elämästä. Emme tiedä, millaisia polkuja hän on kulkenut, mitä hän kantaa mukanaan tai mitkä asiat ovat muovanneet häntä siksi, kuka hän tänään on. Eikä meidän tarvitsekaan tietää kaikkea.

Elämä ei ole yhdenmuotoinen eikä sen kuulukaan olla. Kun pidämme sen mielessä, osaamme ehkä kohdata jokaisen ennakkoluulottomammin. Myös pienet ja positiiviset eleet eivät vaadi erityistä ponnistelua, mutta niiden merkitys voi olla suuri. Kun suhtaudumme toisiimme avoimesti ja ennakkoluulottomasti, rakennamme yhteisöä, jossa on hyvä hengittää.

Tämän lehden sivuilla on muun muassa kiinnostavia henkilöjuttuja, sisältöä toiminnastamme ja aukeama lapsille. Mukavia lukuhetkiä ja hyvää alkanutta vuotta!

Roosa Marjaniemi
Viestintävastaava

Vänlighet frågar inte efter bakgrund

Årets första tidning uppmanar oss ofta att stanna upp. Kanske skulle denna tidning kunna bjuda in oss till att möta andra människor öppet och med ett leende.

I vår vardag möter vi otaliga människor: vid soffbordet, på en arbetsresa, i andra änden av telefonen. Oftast ser vi bara en litet ögonblick av någon annans liv. Vi vet inte vilka vägar de har vandrat, vad de bär med sig eller vilka saker som har format dem till att bli dem de är idag. Och vi behöver inte veta allt.

Livet är inte enhetligt och det behöver det inte heller vara. När vi har det i åtanke kanske vi kan möta alla med ett öppet sinne. Små positiva gester kräver ingen särskild ansträngning, men deras betydelse kan vara stor. När vi bemöter varandra öppet och utan fördomar bygger vi en gemenskap där det är lätt att andas.

Sidorna i den här tidningen innehåller intressanta personberättelser, innehåll om våra aktiviteter och ett uppslag för barn. Trevlig läsning och ett gott nytt år!

Roosa Marjaniemi
Kommunikationsansvarig

Kevät • Vår 2026

Ledare • Pääkirjoitus	3
Jouni on hymyilevä Kalevalan Lemminkäinen	6
Jouni är den leende Lemminkäinen i Kalevala	9
Jäsenyys Norjan suomalaisessa seurakunnassa	12
Siunaus kuuluu myös kotiin • Välsignelsen hör också hemmet till	14
Kevään tapahtumat • Vårens händelser	15
Kirjavinkit	16
Kolme kuukautta suljetussa maailmassa	18
Tre månader i en sluten värld	22
Lastenkirkko	26
Kirkolliset toimitukset • Kyrkliga förrättningar	30
Kahvia ja kohtaamisia – koti-illat tuovat seurakunnan koteihin •	
Kaffe och möten - hemkvällar för församlingen till hemmen	31
Joululaulut kulkivat Norjan halki • Julsångerna ljöd över Norge	32
Viikon rukous – Sanoja arkeen ja elämään	33
Hur ser din bör ut just nu?	34
Millainen on sinun rukouksesi juuri nyt?	35

Jouni Hyrkäs kertoo samaistuvansa Kalevalan Lemminkäiseen: ”Elämässä on ollut paljon haasteita ja kaatumisia, mutta tärkeintä on ollut nousta aina uudelleen vaikeuksista.”

Kooste kevään tapahtumista. Tarkat tiedot kaikista tapahtumista löydät seurakunnan verkkosivulta ja Facebookista.

Puuhaa lapsille: Talven piharetki

Kodin siunaus on lyhyt ja rauhallinen rukoushetki, jossa kiitetään kodista ja pyydetään siunausta siellä asuville.

Pitkä aika merellä synnyttää oman todellisuutensa. Hannén kuvaa kalastusalusta kuplaksi, jossa ulkomaailma lakkaa olemasta.

Sydämellinen kiitos kaikille, jotka olitte mukana toteuttamassa Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksia ympäri Norjaa.

Jouni on hymyilevä Kalevalan Lemminkäinen

TEKSTI PÄIVI AIKASALO

- Elämäni on kuin Kalevalan Lemminkäiselä, naurahtaa Jouni, ja kertoo, että hahmo on tatuoituna hänen ihoonsa. - Tämä sankari kaatui yhä uudelleen, hänen elämässään oli haastetta toisen perään. Mutta aina hän nousi ylös yhä uudelleen. Minäkin haluan nousta vaikeuksista, toteaa **Jouni Hyrkäs (45)**.

Jouni paistaa sienipiirakkaa Nittedalin kodissa. Aron (7) esittelee paperista leikkaamaansa ja liimaamansa kurpitsaa. Ava (10), on juuri nyt korvan kuvauksessa. Täällä eletään lapsiperhearkea. Me muistelemme, kuinka viimeksi tavatessa lapset osallistuivat perhemesun kulkueseen ristin- ja kynttiläkantajina.

Työuran käännteitä

Jouni on juuri aloittanut uuden työn. - Tämä on arvojeni mukaista, hän kuvaa innostuneena. Hän toimii Oiva Health -yrityksessä, joka tuottaa digitaalisia palveluja kotihoitoon. Yritys on suomalainen, mutta toimii kaikissa Pohjoismaissa. Kotihoitoa toteutetaan etähoitona ja Jouni kertoo, miksi se on tärkeää. - Terveystieteiden resurssit ovat rajallisia kaikkialla ja näin kuntien resurssit saadaan parhaaseen mahdolliseen käyttöön.

Digitaalisessa kohtaamisessa asiakkaalla on aina sama hoitaja ja tapaamiset ovat sovitettuina aikoina - ei tarvitse odotella. Tämä lisää ikäihmisten elämänhallintaa ja itsenäisyyttä. Aina tarvittaessa saa yhteyden tuttuun hoitajaan. Hoitajatkin jaksavat paremmin, sillä aikaa säästyy eikä työ ole fyysisesti raskasta. Tämä mahdollistaa myös etätöiden tekemisen ja omaisten ottamisen mukaan uudella tavalla.

Tärkeintä on kuitenkin lievittää yksinäisyyttä. - Joskus kuvittelin, että en halua tehdä mitään, mikä liittyy tietotekniikkaan, mutta tässä ollaan ja olen hyvin innostunut. Halusin työn, jolla on oikeasti merkitystä ja jolla voi auttaa heikommassa asemassa olevia ihmisiä, Jouni toteaa ja jatkaa, että tämä vaatii isoja muutoksia ja on oikeasti kotihoidon historiaa Norjassa.

Jounin polku tähän tehtävään on kulkenut monien vaiheiden kautta. - Opiskelin ensin restonomiksi ja sen jälkeen BBA-tradenomiksi ja toimin matkailualalla Suomessa. Kun muutin Norjaan vuonna 2009, työskentelin ensin yrityksessä, joka järjesti rikkaille pankkiasiakkaille kaikki heidän tarvitsemansa palvelut. - Siinä välittyi ihmisten eriarvoisuus ja se, että rahalla saa kaiken haluamansa. Tämän jälkeen toimin Norjassa booking.com -yrityksen aluepäällikkönä ja sen jälkeen Radisson Hotel Group -yrityksen palveluksessa. Vastasin globaaleista asiakkaista ja hankinnoista.

Kuusi vuotta Jounilta kului Business Finlandin palveluksessa. - Tässä tehtävässä yritin yhdistää verkostoja toisiinsa ja opin paljon organisaatioiden toiminnasta. Business Finland pyrki auttamaan suomalaisia yrityksiä menestymään kansainvälisillä markkinoilla. Erityisesti suomalaisten terveysteknologiayritysten mahdollisuuksien edistäminen Norjassa vakiintui Jounin erityisalaksi. - Digitaaliset ratkaisut ja esimerkiksi sairaalarakentamisen suunnittelu ovat olleet suomalaista erityisosaamista. Kun presidentti Stubb vieraili Norjassa lokakuussa 2024, myös terveyssektorin yritykset olivat mukana matkalla ja Jounin tehtävänä oli koordinoita tätä yhteistyötä. - Se oli yksi tä-

hänastisen työurani kohokohdista, toteaa Jouni.

Orimattilasta maailmalle

Jouni syntyi Orimattilassa ja perheeseen kuului isän ja äidin lisäksi viisi lasta. - Minulla oli turvallinen ja hyvä lapsuus. Äiti oli esikoislestadiolainen ja isä vanhoillislestadiolainen, kertoo Jouni. Hän lisää, että isä ei kuitenkaan ollut erityisen uskonnollinen ja siksi äidin esikoislestadiolaista perinnettä noudatettiin kodissa. - Kävimme seuroissa, joissa naisilla oli huivi leuan alle solmittuna. Äiti opetti iltarukouksen. Televisiota kotona kuitenkin katsottiin.

Nuoruuteen kuului monenlaista etsintää. - Tunsin nuorena, että pitää toimia odotusten mukaan ja yritinkin sitä. Samalla horjuin ”maailman” ja äärimmäisen uskonnollisuuden välillä. Alkoholinäyttäytyminen kuului maailmalliseen vaiheeseen, mutta yritin myös elää esikoislestadiolaisena uskovaisena. En kuitenkaan pystynyt elämään liikkeen normien mukaan ja tämä herrätti ahdistusta. Kysymykseni oli, että voinko olla oma itseni. Lestadiolaisen liikkeen sisällä en voinut olla oma itseni ja noin kaksikymppisenä jätin liikkeen. Minulle usko on rakkautta ja oman paikan etsintää, ei tuomitsemista. Olen kristitty, mutta tunnistan kyllä myös, että lestadiolainen perinne elää minussa vahvana, kertoo Jouni.

Norjaan Jounin toi rakkaus vuonna 2009. Puoliso Stefan oli löytynyt Jounin ollessa 27-vuotias. - Olin ollut kihloissa naisen kanssa ja se liittyi siihen, että yritin elää toisten toiveiden mukaan, toteaa Jouni. Jounin ja Stefanin avioliitto solmittiin Ruotsissa, sillä homoparien kirkollinen vihkiminen ei tuolloin ollut mahdollista Norjassa eikä Suomessa. - Kun tulin ulos kaapista, kerroin olevani homoseksuaali. Perheeni laitto välit poikki kokonaan. Nyt kanta on hiukan kyllä lieventynyt, mutta edelleen välit Suomessa asuvaan perheeseen ovat hankalat. Meillä kaikilla sisaruksilla on monenlaista haastetta elämässä.

Jouni Hyrkäs toimii seurakuntamme kirkkoneuvoston jäsenenä. Jouni kuvaa työpolkunsa kulkeneen monien vaiheiden kautta matkailualalta kansainvälisiin tehtäviin ja terveysalan digiratkaisujen pariin.

Isä kuoli vuonna 2011 ja Jouni muistelee lämmöllä viimeistä kohtaamista isän kanssa. - Meillä ei koskaan ollut tapana halata toisiamme, mutta kun elokuussa vuonna 2011 kävin kotona, isä halasi minua lämpimästi. Hän kuoli vain kuukauden kuluttua. Tästä jäi hyvä muisto minulle, kuvaa Jouni. - Koen, että lapsuuteni perhe oli erilainen ja tuotti monia ristiriitoja. Siksi toivoin, että voisin saada itselleni onnellisen perheen. Mutta elämässä näyttää siltä, että toisilla on aina paremmin, hymyilee Jouni ja toteaa, että se kuitenkin on harhaa.

Elämän kriisejä

Jounin ja Stefanin liitto päättyi avioeroon vuonna 2022. - Se oli itselleni valtava pettymys, jota oli vaikea hyväksyä ja ajattelin, että olin pettänyt myös toisten odotukset. Jouduin pitkään pohtimaan, miksi en onnistunut ja miksi en saanut sitä, mitä olin kovasti toivonut - ehjää perhettä. Olen kuitenkin iloinen, että minulla

tärkeitä ja rakkaita.

Jouni kertoo avioero-prosessin opettaneen, että pitää olla oma itsensä ja elää itsensä näköistä elämää. - Kun surin sitä, että menetän kodin, oli iso helpotus ajatella, että se on vain maallista omaisuutta, jota ei saa mukaansa kuollessaan. En myöskään kadu liittoani, sillä se oli oikeaa rakkautta ja sain kaksi ihanaa lasta. Omia arvojani kirkasti vielä tämän vuoden elokuussa tapahtunut onnettomuus. Eräällä parkkipaikalla päälleni vain ajettiin autolla takapäin, mutta onneksi ei käynyt pahemmin. Olen kiitollinen elämästä ja haluan olla tyytyväinen siihen, mitä minulla juuri nyt on.

Kirkkoneuvostossa viemässä toivoa eteenpäin

Jouni on vuodesta 2023 lähtien ollut Norjan suomalaisen seurakunnan kirkkoneuvoston jäsen. - Haluan olla mahdollistamassa sitä, että toivon sanoma menee eteenpäin. Vaikka ei menisi aina hyvin, niin toivoa on. Seurakunnalla on monia ryhmiä - myös verkossa - jotka mahdollistavat kohtaamisen. Jounille hyvä seurakunta on sellainen, joka ottaa kaikenlaiset ihmiset mukaan.

Jouni on itse löytänyt netistä ystäviä. - Liityin Fjellgruppen-tunturivaellusryhmään kun tunsin itseni vähän yksinäiseksi ja sen kautta olen löytänyt omanhenkisiä ihmisiä ja päässyt mukaan erilaisille vaelluksille eri vuodenaikoina. Haluankin rohkaista, että kannattaa lähteä reippaasti mukaan eikä jäädä yksin.

Mikä auttaa jaksamaan

Kysyn Jounilta, mikä on auttanut tätä Lemminkäistä nousemaan yhä uudelleen, hän miettii hetken ja sanoo sitten, että hän puhuu asioistaan toisille eikä jää niiden kanssa yksin. Lisäksi hän on avioeron jälkeen ottanut tavaksi asioida terapeutilla joka vuosi muutaman käynnin verran. Myös usko on voimavara elämässä, sekä lapsena opittu iltarukous.

Jouni är den leende Lemminkäinen i Kalevala

TEXT PÄIVI AIKASALO

- Mitt liv är som Lemminkäinens i Kalevala, skrattar Jouni och säger att han har karaktären tatuerad på sin hud. -Den här hjälten föll upprepade gånger, hans liv var fullt av utmaningar. Men han reste sig alltid upp om och om igen. Jag vill också resa mig från svårigheterna, konstaterar **Jouni Hyrkäs (45)**.

Jouni bakar en svamppaj hemma i Nittedal. Aron (7) visar upp en pumpa som han har klippt ut i papper och limmat fast. Ava (10) ritar just nu ett öra. Här levts ett familjeliv med barn. Vi minns hur barnen förra gången vi träffades deltog i familjemässans procession som kors- och ljusbärare.

Karriärvändningar

Jouni har precis börjat på ett nytt jobb. -Det här jobbet ligger i linje med mina värderingar, beskriver han entusiastiskt. Han arbetar för Oiva Health, ett företag som producerar digitala tjänster för hemsjukvården. Företaget är finskt, men verkar i alla de nordiska länderna. Hemsjukvården utförs här som distansvård och Jouni förklarar varför det är viktigt. -Vårdresurserna är begränsade överallt och på så sätt används kommuner-

nas resurser på bästa möjliga vis.

I ett digitalt möte har patienten alltid samma vårdgivare och besöken hålls vid de överenskomna tiderna - här finns ingen väntetid. Sålledes ökar livshanteringen och självständigheten för de äldre. Så här kan man vid behov kontakta den redan bekanta vårdgivaren. Vårdgivarna klarar sig därmed också bättre, eftersom de sparar tid och arbetet inte är fysiskt ansträngande. Det här gör det dessutom möjligt att arbeta på distans och involvera anhöriga på ett nytt sätt. Det viktigaste är dock att lindra ensamheten. -Tidigare trodde jag att jag inte ville arbeta med något som inbegriper datateknik, men här är jag och jag är väldigt entusiastisk. Jag ville ha ett jobb som är betydelsefullt så jag kan hjälpa människor i en svagare position, förklarar Jouni och fortsätter att här krävs stora förändringar och här skrivs det historia inom hemtjänsten i Norge.

Jounis väg till den här positionen har gått genom många steg. -Jag studerade först till restonom och sedan vidare till BBA tradenom därefter jobbede jag inom turistnäringen i Finland. När jag flyttade till Norge 2009 arbetade jag först för ett

företag som ordnade alla tjänster deras rika bankkunder hade behov för. I det arbetet förmedlades ojämlikheten mellan människor och det faktum att man med pengar faktiskt kan köpa allt man måtte vilja ha. Vidare fortsatte jag som booking.coms regionchef i Norge och inom Radisson Hotel Group svarade jag för de globala kunderna och för uppköp.

I sex år arbetade Jouni inom Business Finland. - I den positionen försökte jag knyta samman nätverk och lärde mig mycket om hur organisationer fungerar. Business Finland strävar efter att hjälpa finländska företag att lyckas på de internationella marknaderna. Jounis specialitet blev i synnerhet att främja de finländska hälsoteknikföretagens möjligheter i Norge. - Såväl digitala lösningar som till exempel planering av sjukhusbyggnader har varit finsk specialkompetens. När president Stubb besökte Norge i oktober 2024 var även företag från hälsosektorn med på resan, och Jounis uppgift var att koordinera detta samarbete. -Det var en av höjdpunkterna i min karriär hittills, konstaterar Jouni.

Från Orimattila och ut i världen

Jouni föddes i Orimattila och familjen bestod av fem barn utöver hans far och mor. -Jag hade en trygg och bra barndom. Min mor var östlaestadian och min far var gammallaestadian, berättar Jouni. Han tillägger att hans far dock inte var särskilt religiös. Det var därför han mors östlaestadianska traditioner som följdes hemma. - Vi gick på möten, var kvinnorna bar huvuddukar knutna under hakan. Mor lärde oss kvällsbönen. Vi tittade dock på tv hemma.

Ungdomen var en tid av mycket sökande.. -När jag var ung kände jag att jag var tvungen att agera enligt förväntningarna, och jag försökte göra det. Samtidigt vacklade jag mellan "världen" och extrem religiositet. Att dricka alkohol var en del av den världsliga fasen, men jag försökte också leva som en östlaestadiansk troende. Jag kunde dock inte leva enligt rörelsens normer, och detta förorsakade ångest. Jag frågade mig själv om jag kunde vara den jag är. Sva-

ret var att inom laestadian rörelsen kunde jag inte vara mig själv och jag lämnade därför rörelsen när jag var i tjugofemårsåldern. För mig är tron kärlek och att hitta sin plats i livet, inte dömande. Jag är kristen, men jag inser också att den laestadianska traditionen lever starkt inom mig, funderar Jouni.

Jouni kom till Norge efter kärleken i 2009. Han träffade sin make Stefan när han var 27 år gammal. - Jag hade varit förlovad med en kvinna och det var för att jag försökte leva upp till andra människors förväntningar, berättar Jouni. Jounis och Stefans äktenskap ingicks i Sverige, eftersom kyrkliga vigslar för homosexuella par inte var möjliga i Norge eller Finland på den tiden. - När jag kom ut berättade jag att jag är homosexuell. Min familj bröt banden och frös ut mig totalt. Nu har spänningarna lättat lite, men relationen med familjen som bor i Finland är fortfarande svår. Alla vi syskon har många utmaningar i livet.

Far dog 2011 och Jouni minns med värme sista gången han träffade sin far. - Vi brukade aldrig omfamna varandra, men när jag i augusti 2011

var hemma på besök kramade min far mig varmt. Han dog bara en månad senare. Det blev ett gott minne för mig, tänker Jouni. - Jag känner att min barndomsfamilj var annorlunda och det skapades många konflikter. Det är därför jag hoppades att jag kunde få en lycklig familj. Men i livet verkar det som att andra alltid har det bättre, ler Jouni och konstaterar att det är en illusion.

Livskriser

Jounis och Stefans äktenskap slutade i skilsmässa 2022. - Det var en enorm besvikelse för mig, som var svår att acceptera och jag tänkte att jag också hade svikit andra människors förväntningar. Jag fick fundera länge på varför jag inte lyckades och varför jag inte fick det jag så gärna hoppats på - en hel familj. Däremot är jag glad att jag har barnen. Jag pratade mycket om det med mina vänner. I och med skilsmässan har jag varit tvungen att omvärdera mina värderingar och jag har även lärt att bli ödmjuk. Å andra sidan förstärker jag att det förutom kärnfamiljsmodellen kan finnas många andra modeller som fungerar. Man behöver inte alltid bo under samma tak och barnen har nu två hem, reflekterar Jouni över sina erfarenheter.

Jounis och hans partners barn föddes genom surrogatmoderskap. Det var det enda alternativet för ett manligt par, men omöjligt i Norge, så barnen föddes i USA. Det fanns många svårigheter med att få barn, inklusive ett missfall. -Ava föddes oväntat i vecka 37 och vägde bara 2 kg. Jag var i Lofoten på ett klientmöte, men jag var tvungen att avbryta det eftersom jag inte kunde koncentrera mig på någonting, säger Jouni. Han tillägger att båda surrogaterna var fromma kristna och han var alltid i kyrkan med dem på söndagarna.

Barnen kom till Norge som amerikanska medborgare, så de var tvungna att få svenskt och finskt medborgarskap, det vill säga medborgarskap enligt den biologiske fadern. Först efter det var det möjligt att den andre maken kunde adoptera barnet genom en adoption inom familjen. Hela processen var mentalt mycket tung,

suckar Jouni nu. Men man kan se på allt, att barnen verkligen är viktiga och kära för Jouni och hans ex-make.

Jouni säger att skilsmässoprocessen lärde honom att man måste vara sig själv och leva sitt liv på sitt eget sett. - När jag sörjde förlusten av mitt hem var det en stor lättnad att tänka att det bara är världsliga ägodelar som man inte kan ta med sig när man dör. Jag ångrar inte heller mitt äktenskap, för det var sann kärlek och jag har fått två underbara barn. Mina egna värderingar förtydligades ytterligare av en olycka som inträffade i augusti. Jag blev bara påkörd bakifrån av en bil på en parkeringsplats, men som tur var gick det inte värre än som så. Jag är tacksam för livet och vill vara lycklig med det jag har just nu.

Att föra hoppet framåt i kyrkorådet

Jouni har sedan 2023 varit medlem av kyrkorådet för Den finländska församlingen i Norge. - Jag vill vara med och upprätthålla hoppets budskap. Även om det inte alltid går bra finns det hopp. Församlingen har många grupper - även online - som gör det möjligt att träffas. För Jouni är en bra församling en som inkluderar alla slags människor.

Jouni har själv funnit vänner online. -Jag gick med i fjällvandringsgruppen ,Fjellgruppen, när jag kände mig lite ensam och genom den har jag hittat likasinnade och kunnat följa med på olika vandringar vid olika tider på året. Jag vill uppmuntra alla att bli med och inte lämna ensam.

Vad hjälper en att gå vidare

Jag frågar Jouni vad som har hjälpt denne Lemminkäinen att resa sig upp igen gång på gång. Han tänker efter en stund och säger sedan att han pratar om sina problem med andra och inte blir ensam med dem. Dessutom har han efter skilsmässan gjort det till en vana att träffa en terapeut några gånger om året. Tron är också en resurs i livet, liksom kvällsbönen han lärde sig som barn.

Luulitko jo kuuluvasi seurakuntaamme? Jäsenyys Suomesta ei siirry automaattisesti

Vaikka olisit Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsen, jäsenyys ei siirry automaattisesti Norjan suomalaisen seurakunnan jäsenyydeksi, kun muutat Norjaan. Jäsenyys Norjassa ei myöskään ole pelkkä muodollisuus. Kun vahvistat jäsenyytesi, tuet suoraan seurakuntatyötä Norjassa.

Usein kysyttyä jäsenyydestä

Luulin jo kuuluvani. Miksi jäsenyys täytyy vahvistaa?

Suomen kirkon jäsenyys ei automaattisesti siirry Norjan suomalaisen seurakunnan jäsenyydeksi. Norjassa vakituisesti asuvan jäsenen tulee vahvistaa jäsenyys itse.

Maksaako jäsenyys jotain?

Ei maksa. Norjassa ei ole erillistä kirkollisveroa eikä seurakunta peri jäsenmaksua.

Mitä hyötyä jäsenyyden vahvistamisesta on?

Jäsenyytesi mahdollistaa suomalaisen seurakuntatyön Norjassa: suomenkielisen papin palvelut, kirkolliset toimitukset, tapahtumat ja yhteisöllisen toiminnan eri puolilla maata. Samalla tuet suomalaista kieltä ja kulttuuria Norjassa.

Entä jos en ole aktiivinen seurakunnassa?

Sekään ei ole este. Vaikka et osallistuisikaan toimintaan, jäsenyytesi tukee muita Norjassa asuvia suomalaisia ja seurakunnan toimintaa kokonaisuudessaan.

Voinko kuulua myös Norjan kirkkoon (Den norske kirke)?

Kyllä voit. Jos olet tai liityt Norjan kirkon jäseneksi, voit silti kuulua Norjan suomalaiseen seurakuntaan. Tästä tulee vain ilmoittaa seurakunnan toimistoon.

Miten jäsenyys vahvistetaan?

Jäsenyyden voi vahvistaa puhelimitse, norjalaisella BankID:llä tai paperilomakkeella. Tarkemmat ohjeet löytyvät seurakunnan verkkosivuilta.

Lisätiedot ja ohjeet jäsenyyden vahvistamiseen:

finskekirken.no/info-ja-asiointi

Om du är medlem i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland överförs ditt medlemskap inte automatiskt till vår församling. Norska myndigheter kräver att medlemskapet i vår församling bekräftas separat.

Bekanta dig med instruktionerna och bli medlem:

www.svenska.finskekirken.no/information-kansli/medlemskap

Siunaus kuuluu myös kotiin

Välsignelsen hör också hemmet till

Seurakunta palvelee suomalaisia eri puolilla maata, ja yksi lämmin sekä helposti järjestettävä kirkollinen perinne on kodin siunaus. Kodin siunaus on lyhyt ja rauhallinen rukoushetki, jossa kiitetään kodista ja pyydetään siunausta siellä asuville. Kyseessä on vanha kristillinen perinne, joka sopii monenlaisiin elämäntilanteisiin. Kodin voi siunata vaikkapa ensimmäiseen omaan kotiin, muuton jälkeen uuteen asuntoon tai pitkään asuttuun kotiin.

Tilaisuus on aina kodin asukkaidensa näköinen. Se voi olla pieni ja intiimi hetki vain oman perheen kesken tai osa suurempaa juhlaa ystävien ja sukulaisten kanssa. Kodin siunauksen voi luontevasti yhdistää esimerkiksi tupaantuliaisiin, ristiäisiin, häihin tai muuhun perhejuhlaan.

Norjan suomalaisen seurakunnan Päivi-pappi tulee mielellään toimittamaan kodin siunauksen. Osloon alueella ajankohdan sopiminen on erityisen helppoa, mutta kodin siunaus onnistuu myös muualla Norjassa silloin, kun pappimme liikkuu alueellasi esimerkiksi kirkollisen toimituksen tai seurakunnan tapahtuman yhteydessä.

Jos kodin siunaus on käynyt mielessäsi, ota rohkeasti yhteyttä ja sovi ajankohta.

Församlingen betjänar finländare i olika delar av landet och välsignandet av hemmet är en kyrklig tradition som är varm och lätt att organisera. Hemmets välsignelse är en kort och fridfull bönestund, där man tackar för själva hemmet och man ber om välsignelse för de som bor där. Det är en gammal kristen tradition som passar för många olika livssituationer. Ett hem kan välsignas till exempel som ett första hem, en ny lägenhet välsignas i samband med flytten, eller så välsignas ett hem som botts i redan en längre tid.

Tillfället anpassas alltid så det passar de människor som bor i hemmet. Det kan vara en liten och intim stund bara för den egna familjen eller en del av en större fest tillsammans med vänner och släktingar. En välsignelse av hemmet kan naturligt kombineras med till exempel inflyttningsfest, dop, bröllop eller andra festligheter inom familjen.

Den finländska församlingen i Norges präst, Päivi, utför gärna välsignelser av hemmen. Speciellt i Oslo-området kan dessa enkla att boka. Men de går också att ordna på andra ställen i Norge när vår präst kommer på besök, till exempel i samband med en gudstjänst eller ett annat församlingsevenemang.

Om du har funderat på ett välsignande av ditt hem är du välkommen att kontakta oss och boka in en passande tidpunkt.

Päivi Aikasalo
E-post:
paivi.aikasalo@finskekirken.no
Telefon: +47 481 10 813

Kevään tapahtumat

Oslo: Virsilauluilta 13.2. klo 18:00-19.30
Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Keskiviikkokahvit 18.2. klo 14:00-16.00
Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Saunahattujen huovutus 18.2. klo 17.00-20.00
Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Messu Su 22.2. klo 15.00 Margaretakyrkan

Østerås: Koti-ilta To 5.3. klo 16.30

Oslo: Hiljaisuuden retriitti Pe 6.3. klo 17.00
Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Lastenmessu 8.3. klo 15.00 Margaretakyrkan

Tromssa: Pääsiäistapahtuma 15.3. klo 15
Grønnåsen kirke

Oslo: Keskiviikkokahvit 18.3. klo 14:00-16.00
Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Lasten pääsiäisaskartelu 18.3. klo 16.30
Margaretakyrkan, lukusali

Bergen: Pääsiäistapahtuma 19.3. klo 17.00
Domkirke boligene, Hoffsalen

Stavanger: Pääsiäistapahtuma 20.3. klo 17.00
Kampen kirke

Kristiansand: Pääsiäistapahtuma 21.3. klo 16.00
Grim kirke

Kristiansand: Vaellus ja sauna 22.3. klo 12.00

Oslo: Pääsiäismessu 5.4. klo 11 Margaretakyrkan, Yhdessä ruotsalaisen seurakunnan kanssa

Oslo: Messu 12.4. klo 15.00 Margaretakyrkan, Mukana Osloon seudun Rauhanyhdistys

Oslo: Keskiviikkokahvit 29.4 klo 14.00-16.00
Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Leivontailta 29.4. klo 17.00 Margaretakyrkan, lukusali

Oslo: Kevätretki 2.5. klo 9.30 Norsk skogfinsk museum

Oslo: Äitienpäivämessu ja juhlapäivällinen 9.5. klo 16.00, Margaretakyrkan

Oslo: Keskiviikkokahvit 27.5. klo 14.00-16.00
Margaretakyrkan, lukusali

Tarkat tiedot kaikista tapahtumista löydät seurakunnan verkkosivulta ja Facebookista. / Närmare information om alla evenemang finner du på vår hemsida samt på vår Facebook.

Viikottaiset kokoontumiset

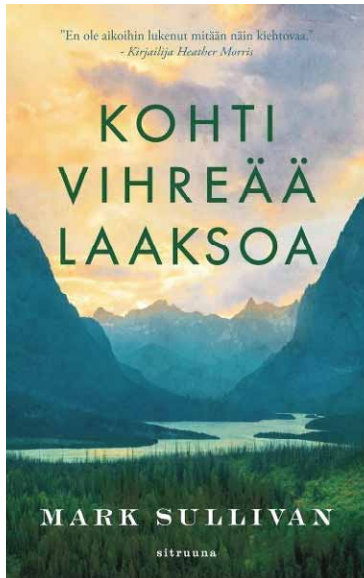
Oslo: Vauvakerho

Vauvakerhossa vauvoilla ja heidän vanhemmillaan on mahdollisuus tutustua toisiin. Myös leikki-ikäiset sisarukset ja isovanhemmat ovat tervetulleita. Ei osallistumismaksua. Keskiviikkoisin klo 11-13 Margareta-kirkon lukusali, Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

Facebookista löytyy vauvakerholaisille oma ryhmä nimellä Oslo: Vauvakerho

KIRJAVINKIT

Tällä kertaa kirjavinkit jakaa seurakunnan viestintävastaava Roosa.
Kaikki kirjat löytyvät myös äänikirjapalveluista.

Mark Sullivan: The Last Green Valley (Suom. Kohti vihreää laaksoa). Sitruuna. 2023.

Maaliskuun 1944 lopulla Stalinin joukot tunkeutuvat Ukrainaan. Emil ja Adeline Martelilla on kaksi vaihtoehtoa: jäädä odottamaan neuvostokarhua ja kokea isiensä kohtalo joutua Siperiaan tai lähteä vastentahtoisesti susien - murhanhimoisten natsien mukaan, jotka ovat luvanneet suojella ”puhdasverisiä” saksalaisia.

Martellit ovat yksi monista saksalaislähtöisistä perheistä, joiden esivanhemmat tulivat aikanaan viljelemään maata Ukrainaan. Vuonna 1944 Stalinin joukot tunkeutuvat maahan ja Emil, Adeline ja heidän kaksi poikaansa joutuvat Neuvostoliiton ja Saksan joukkojen puristukseen. Koettuaan jo aiemmin Stalinin hirmuhallinnon, Emil ja Adeline päättävät paeta maasta.

Martellit lähtevät ankaralle, vastoinkäymisten täytteiselle matkalle. He haaveilevat uuden elämän aloittamisesta vuorten ja metsien ympäröimässä kauniissa vehreässä laaksossa, jonka edessä virtaa mutkittava joki. He eivät tiedä, missä tämä taivaallinen paikka on - he tarvitsevat vain unelman johon tarttua, jotta he jaksaisivat eteenpäin.

Kohti vihreää laaksoa perustuu tositahtumiin Marteleista, ukrainalaisesta perheestä, joka pakeni Stalinin ja Hitlerin hirmuhallintojen ristitulesta Yhdysvaltoihin. Sullivan vietti aikaa Martellien jälkeläisten kanssa tehdessään tutkimusta kirjaa varten ja jopa käveli heidän jalanjäljissään Ukrainan halki.

Online-kirjapiiri jatkuu helmikuussa

Tule mukaan keskustelemaan kirjoista. Kirjat avaavat ovia uusiin maailmoihin ja yhteinen keskustelu tuo uudenlaisen näkökulman lukukokemukselle. Hyvä kirja antaa aina uutta ajatteleminen aihetta myös omasta elämästä. Se on kuin peili lukijalleen tai kuuntelijalleen.

Tapaamme Zoomin välityksellä aina kuukauden viimeisenä maanantaina klo 18.30 - 20.30. Ilmoittaudu sähköpostiosoitteen paivi.aikasalo@finskekirken.no ja saat omaan sähköpostiisi linkin kirjapiiriin.

Leena Huovinen: Suorituksesta vapaa alue. Bazar. 2025.

Suorituksesta vapaa alue on Leena Huovisen muistelmateos, jossa on syvää ja samalla rohkeaa pohdintaa ihmisyydestä, tästä ajasta ja elämästä huippu-urheilun ja yliopiston maailmassa.

Leena Huovinen toimii Helsingin yliopistossa opiskelijoiden ja henkilökunnan pappina. Lisäksi hän on kisapappi, joka on ollut tukemassa urheilijoita ja muita joukkueen jäseniä kymmenissä arvokisoissa kahden vuosikymmenen ajan. Työssään sekä yliopiston että huippu-urheilun maailmassa hän on kiinnostavalla aitiopaidalla näkemässä, mihin tulevaisuuden Suomi on suuntaamassa.

Kirjassaan Suorituksesta vapaa alue Huovinen kertoo, millaista työ erilaisten henkisten paineiden alla toimivien ihmisten parissa on. Hänen puoleensa on käännytty paitsi suorituspainneiden vuoksi myös henkilökohtaisissa kriiseissä ja muun muassa yksinäisyyden ja riittämättömyyden tunteiden vuoksi. Huovinen haluaa tarjota kohtaamilleen ihmisille kaikkien paineiden, suoritusten ja pyrkimysten keskellä tilan, jossa ei katsota titteleitä, mitaleja, saavutuksia, omaisuutta, ulkonäköä, uskontoa, seksuaalista suuntautumista eikä sukupuolta.

Jean M. Untinen-Auel: Luolakarhun klaani. WSOY. 2022.

Esihistorialliseen Eurooppaan sijoittuvan Maan lapset -sarjan ensimmäisessä osassa kaksi ihmislajia kamppailee selviytymisestä.

Eletään jääkausien välistä ajanjaksoa 35 000 vuotta sitten. Viisivuotias cromagnonihminen Ayla menettää perheensä maanjäristyksessä ja ajautuu neandertalilaisen Luolakarhun klaanin kasvatettavaksi. Vankat ja karvaiset klaanilaiset hämmästelevät siroa ja vaaleaa, siis kaikin puolin rumaa Aylaa, joka on kaiken lisäksi liian äänekkäs. Kun Ayla toistuvasti uhmaa klaanin ikiaikaisia sääntöjä, hänen henkensä on uhattuna. Aylalla on kuitenkin valtava elämänhalu ja suojelijanaan Suuren Luolaleijonan henki. Hänen veressään virtaa ihmiskunnan tulevaisuus.

Kolme kuukautta suljetussa maailmassa

TEKSTI ROOSA MARJANIEMI
KUVAT REBECCA HANNÉN

Kalastusalue on Rebecca Hannénin koti ja työpaikka noin kolmen kuukauden ajan joka vuosi. Työ vie kehon ääri rajoille ja juuri siksi hän rakastaa sitä.

Kalastusalueen sisällä on tila, jota miehistö kutsuu tehtaaksi. Se ei ole tehdas maalla, vaan tuotantotila keskellä merta. Sinne lumiravut putoavat suoraan kannella olevista luukuista: ne tapetaan, keitetään, pakastetaan ja pakataan keuvassa aluksessa, joskus kovassakin myrskyssä. Kaikki tapahtuu nopeasti ja tarkassa järjestyksessä, sillä saaliin laatu halutaan varmistaa nopealla työskentelyllä.

Tehtaassa Rebecca Hannén seisoo tuntikausia ja tekee samaa liikettä uudelleen ja uudelleen, kädet turvonneina ja keho ääri rajoilla. Työvuoro kestää kuusi tuntia kerrallaan, mutta todellisuudessa aika tuntuu katoavan. Jos työ ei tapahdu tehtaassa, Hannén työskentelee laivan kannella, missä hähkejä nostetaan, siirretään ja lasketaan mereen.

Vaikka koko kroppaa särkee, Hannén tuntee olevansa onnellisempi kuin missään muualla. – Tämä on fyysisesti rankinta työtä, mitä voin kuvitella. Ja silti tämä on myös se, mitä rakastan eniten, hän sanoo.

29-vuotias Hannén asuu Pohjois-Norjassa ja tekee kausitöitä lumirapualuksella. Työ on

raskasta, epävarmaa ja armotonta. Silti hän palaa merelle kerta toisensa jälkeen.

Epävarmaa, poliittista ja taloudellista

Kalastus ei ala silloin, kun kalastaja niin päättää. Tänä talvena Hannénin alus jäi satamaan ensin moottoriongelmiensa vuoksi ja sitten siksi, että lumiravun hinta oli liian alhainen. Kanadaan oli jäänyt pakastimiin suuria määriä rapua, mikä vaikutti koko markkinaan ja siirsi kalastukseen lähtöä. – Tässä työssä elää koko ajan epävarmuuden kanssa. Et tiedä, milloin kausi alkaa tai kauanko se kestää. Se on osa tätä elämää, Hannén sanoo.

Epävarmuus koskee koko alaa. Kalastukseen vaikuttavat kiintiöt, markkinahinnat, politiikka ja globaalit kauppavirrat. Alukset tekevät omat päätöksensä siitä, milloin ne lähtevät merelle ja milloin odottavat parempaa hetkeä.

Kalastuksen lisäksi Hannén on tehnyt töitä turismin parissa, toisin sanoen valassafarilla. Viime aikoina hän on ollut siellä myös siksi, että kalastuskausi viivästyi. Työ valassafarilla on hänelle mieluisaa: se tarjoaa mahdollisuuden olla

merellä ja luonnon keskellä. – Valassafari on ihanaa työtä, mutta lumirapujen kalastus on se mun juttu, Hannén jatkaa.

Kuusi tuntia töitä, kuusi lepoa

Kalastuskauden aikana elämä kutistuu rytmiksi: kuusi tuntia töitä, kuusi tuntia lepoa, kuukausia putkeen. Vuorokausi menettää merkityksensä.

Kannella hähkejä nostetaan ja siirretään satoja. Yksi hähke painaa 15–18 kiloa. Pakasta voi olla miinus 30 astetta, ja lisäksi tuuli tekee kylmästä ilmasta purevan. Aallokko luo työhön omat haasteensa.

Tehtaassa eli laivan kannen alla tahti on yhtä armoton. Ravut kulkevat linjastolla, liike toistuu, käsivarret ja sormet tekevät samaa liikettä tuntikausia. Tulehdukset, kivut ja turvo-

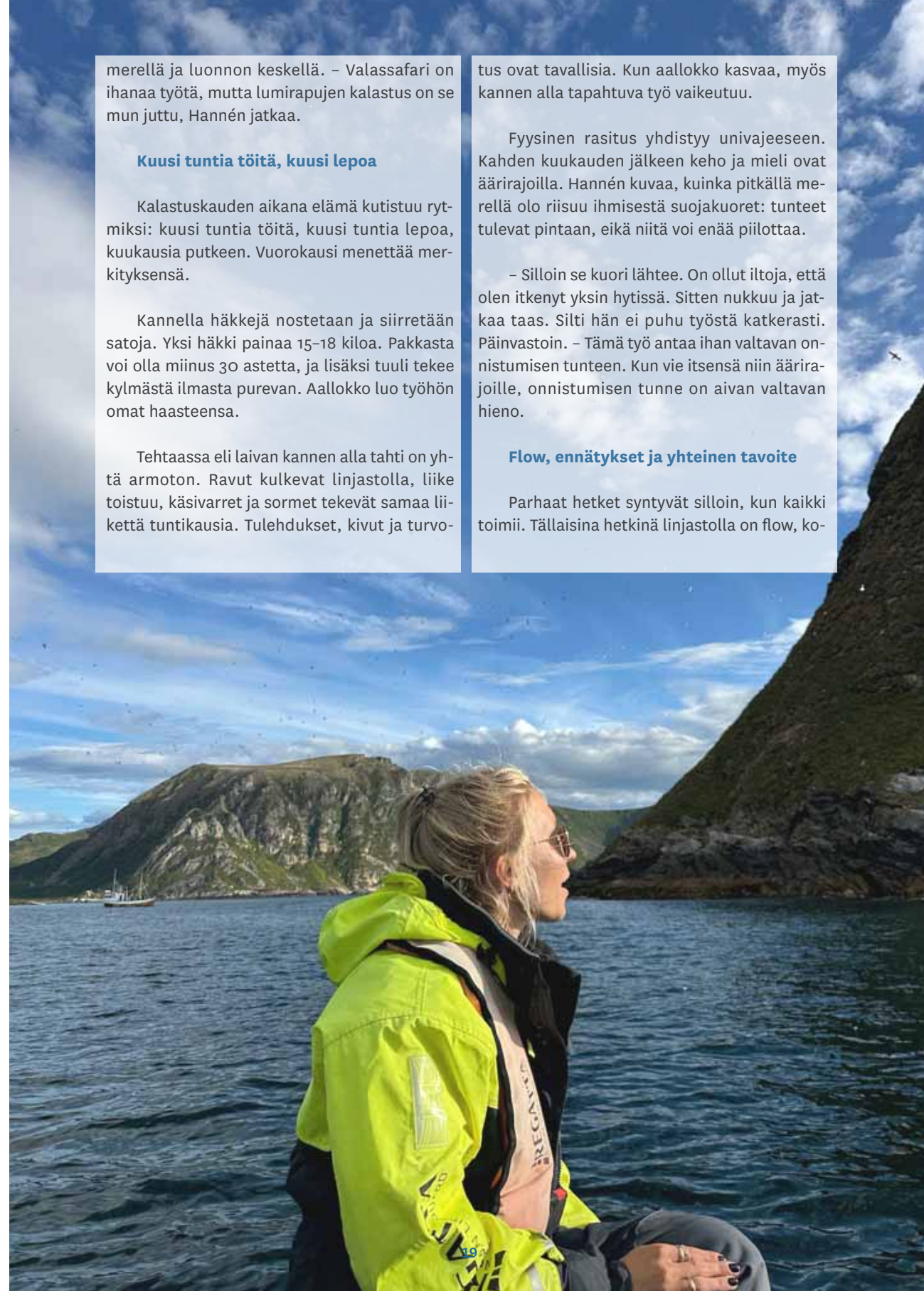
tus ovat tavallisia. Kun aallokko kasvaa, myös kannen alla tapahtuva työ vaikeutuu.

Fyysinen rasitus yhdistyy univajeeseen. Kahden kuukauden jälkeen keho ja mieli ovat ääri rajoilla. Hannén kuvaa, kuinka pitkällä merellä olo riisuu ihmisestä suoja-kuoret: tunteet tulevat pintaan, eikä niitä voi enää piilottaa.

– Silloin se kuori lähtee. On ollut iltoja, että olen itkenyt yksin hytissä. Sitten nukkuu ja jatkaa taas. Silti hän ei puhu työstä katkerasti. Päinvastoin. – Tämä työ antaa ihan valtavan onnistumisen tunteen. Kun vie itsensä niin ääri rajoille, onnistumisen tunne on aivan valtavan hieno.

Flow, ennätykset ja yhteinen tavoite

Parhaat hetket syntyvät silloin, kun kaikki toimii. Tällaisina hetkinä linjastolla on flow, ko-

Lumiravut kulkevat linjastolla kannen alla. Kun koneet toimivat ja tahti löytyy, väsymys unohtuu hetkeksi ja miehistö puskee eteenpäin yhteisen tavoitteen voimalla.

neet pelaavat ja miehistö rikkoo omia tuotantoennätyksiään. – Kaikki on ihan poikki, mutta samalla kaikki ovat iloisia. Kaikki puskevat yhdessä. Se on oma maailmansa.

Palkka muodostuu osittain saaliin mukaan, mikä lisää yhteistä motivaatiota. Mutta Hannénin mukaan vielä tärkeämpää on turvallinen ilmapiiri. Hänen aluksellaan alkoholi ja huumeet ovat kiellettyjä, ja turvallisuudesta pidetään tiukasti kiinni. Miehistöstä noin seitsemän on naisia, yhteensä työntekijöitä on noin 28.

– Täällä minua ei kohdella eri tavalla siksi, että olen nainen. Se ei ole itsestäänselvyys tällä alalla. Tiedän aluksia, joissa elää edelleen niin sanottu cowboy-henki. Meidän aluksella on huippuhyvä porukka, kova työmotivaatio ja oikeasti kannustamme toisiamme jaksamaan.

Lumirapu, odottaminen ja laatu

Lumirapujen pyynti ei ole nopeaa saalistamista vaan pitkäjänteistä odottamista ja tarkkaa ajoitusta. Merelle lasketaan jopa 150–200 hääkiä kerrallaan pitkiin linjoihin, jotka jäävät merenpohjaan päiviksi. Samalla vedessä on useita linjoja, jotta tuotanto pysyy käynnissä. Kun häkit nostetaan ylös, pienet ravut karsitaan ja heitetään takaisin mereen kasvamaan. Vain suuret yksilöt päätyvät jatkokoon.

Meri vei mukanaan jo nuorena

Hannén ei suunnitellut elämänsä kalastusaluksille. 19-vuotiaana hän opiskeli meribiologiaa Åbo Akademiassa, kun sai yllättävän sähköpostin: töitä olisi tarjolla kalatehtaalla Pohjois-Norjassa ja lähtö olisi viiden päivän päästä. Hannén keskeytti opinnot ja lähti. – Rakastuin Pohjois-Norjaan heti, Hannén kertoo.

Myöhemmin hän jatkoi opintoja Tromssassa ja teki valastöitä. Kiinnostus kalastusaluk-

ssa työskentelyyn oli olemassa jo tuolloin. Kun Facebook-ryhmässä etsittiin työntekijöitä lumirapualukselle, Hannén haki. Hän päätti kokeilla alaa myös siitä huolimatta, että ystävä, joka oli ollut eräällä rapualuksella töissä, varoitti työn olevan “kauheinta, mitä on kokenut”. – Halusin tietää, pystynkö minä siihen.

Ensimmäinen reissu oli hänen mukaansa hieman kaoottinen mutta samalla upea. Kaikki oli uutta: työtehtävät, rytmi, meri. Ensimmäinen kerta, kun hänen piti tappaa rapuja, jäi mieleen painajaisina. Siihenkin hän kuitenkin tottui yllättävän nopeasti.

Kupla keskellä merta

Pitkä aika merellä synnyttää oman todellisuutensa. Hannén kuvaa kalastusalusta kuplaksi, jossa ulkomaailma lakkaa olemasta. Puhelinyhteydet katoavat, uutiset jäävät rannalle ja päivät määrittävät vain työvuorojen mukaan. – Silloin jättää kaikki murheet ja surut mantee-reelle ja periaatteessa katoaa kolmeksi kuukaudeksi.

Kun aluksen keula lopulta kääntyy takaisin kohti mannerta, Hannénellä on oma rituaalinsa. Hän pakkaa evään, menee komentosillan

ulkopuolelle istumaan ja katsoo merta hiljaa. – Ne hetket muistuttavat, miksi tämän kaiken jaksaa.

Paluu maihin on oma shokkinsa

Kun kolmen kuukauden jakso päättyy, paluu maihin ei ole juhlaa. Keho on turvonnut, kädet valtavat ja mieli edelleen merellä.

– Muistan, kun erään kerran tulini kuukausien merellä olon jälkeen takaisin maihin ja soitin ystävälle, että voinko tulla teille sohvalle. Varoitin, etten pysty olemaan ollenkaan sosiaalinen. Halusin vain maata sohvalla ja olla jonkun lähellä.

Työn rankkuudesta huolimatta Hannén kokee syvää kiitollisuutta. Kalastustyö mahdollistaa taloudellisen joustavuuden ja pitkät vapaat. Hän on ostanut vanhan purjevereen, jota kunnostaa pala palalta. Haave omasta veneestä on elänyt jo lukioista asti ja on viimein toteutunut.

– Niin kauan kuin kroppa kestää, jatkan tätä työtä. Tämä on raskainta, mitä tiedän – ja silti mikään muu ei tunnu yhtä oikealta.

Tre månader i en sluten värld

TEXT ROOSA MARJANIEMI
BILDER REBECCA HANNÉN

Ett fiskefartyg är Rebecca Hannéns hem och arbetsplats ungefär tre månader om året. Arbetet pressar hennes kropp till yttersta gränsen, vilket är skälet till varför hon älskar det.

Ett fiskefartyg är Rebecca Hannéns hem och arbetsplats ungefär tre månader om året. Arbetet pressar hennes kropp till yttersta gränsen, vilket är skälet till varför hon älskar det.

Inuti fiskebåten finns ett utrymme som besättningen kallar fabriken. Det är inte en fabrik på land, utan en produktionsanläggning mitt ute i havet. Snökrabborna faller rakt ned i den från luckorna på däck: de avlivas, kokas, packas och fryses ned på det gungande skeppet, ibland till och med mitt i kraftigt stormväder. Allt sker raskt och i exakt riktig ordning, eftersom målet är att säkerställa fångstens kvalitet genom att arbeta snabbt.

På fabriken står Rebecca Hannén i timmar och gör samma rörelser om och om igen, med svullna händer och kroppen pressad till det yttersta. Hennes arbetspass varar i sex timmar, men i verkligheten verkar tiden försvinna. När hon inte arbetar på fabriken arbetar Hannén ute på båtdäcket. Här lyfter, flyttar och sänker hon ned krabbtinorna i havet.

Trots att hela kroppen värker känner sig Han-

nén lyckligare än någon annanstans. ”Det här är det fysiskt mest krävande jobbet jag kan tänka mig. Och ändå är det också det jag älskar mest”, utropar hon.

Hannén, 29, bor i norra Norge och arbetar säsongsbaserat på en snökrabbsbåt. Arbetet är hårt, osäkert och skoningslöst. Ändå återvänder hon till havet gång på gång.

Osäkert, politiskt och ekonomiskt

Fisket börjar inte när fiskaren bestämmer sig. I vinter strandade Hannéns fiskebåt i hamnen, först på grund av ett motorhaveri och därefter för att priset på snökrabba var för lågt. Stora mängder krabba hade blivit liggandes kvar i frysarerna i Kanada, vilket påverkade hela marknaden och ledde till att fisketuren sköts upp. - I det här jobbet lever man i osäkerhet hela tiden. Man vet inte när säsongen börjar eller hur länge den kommer att vara. Det är en del av livet, förklarar Hannén.

Osäkerheten har en inverkan på hela branschen. Fisket påverkas av kvoter, marknadsp-

riser, politiken och globala handelsflöden. Fartygen fattar sina egna beslut om när de ska gå till sjöss och när de ska vänta på ett bättre tillfälle.

Förutom fisket har Hannén arbetat inom turismen, rättare sagt på valsafari. På senare tid har hon tillbringat tid där, också på grund av att fiskesäsongen blivit försenad. Hon tycker om att jobba på valsafari: det ger möjligheten att vara ute på havet och mitt i naturen. ”Valsafari är ett underbart jobb, men snökrabbsfisket är min grej” skrattar Hannén.

Sex timmars arbete, sex timmars vila

Under fiskesäsongen krymper livet in i en egen rytm: sex timmars arbete, sex timmars vila, i månader i sträck. Dygnet förlorar sin mening, då dag och natt flyter ihop.

Hundratals krabbtinor lyfts och flyttas ute på däck. Varje bur väger 15 -18 kg. Temperaturen kan vara minus 30 grader och vinden gör att den kalla luften fullkomligen bits. Vågorna skapar sina egna utmaningar för jobbet.

I fabriken, eller under däck, är tempot lika obehagligt. Krabborna transporteras längs rullbanden, rörelsen upprepas, armarna och fingrarna gör samma rörelser i timtal. Inflammationer, smärtor och svullnader är vanliga. Allt eftersom vågorna växer blir även arbetet under däck allt svårare.

Fysisk belastning kombineras med sömnbrist. Efter två månader har såväl kroppen som själen nått sina gränser. Hannén beskriver hur en långvarig vistelse till sjöss berövar människans skyddande skal: känslorna kommer upp till ytan och de kan inte längre döljas.

- Det är då skalet lossnar. Det har funnits nätter då jag har gråtit ensam i hytten. Sedan har jag sovit och fortsatt igen. Ändå talar hon inte bitert om arbetet. Tvärtom. - Det här jobbet ger mig en enorm känsla av framgång. När man pressar sig själv till ytterligheterna är segerkänslan sedan helt underbar.

Flow, rekord och ett gemensamt mål

De bästa stunderna är när allt fungerar. I sådana situationer har rullbanden flyt, maskinerna går

för fullt och besättningen slår sina egna produktionsrekord. - Alla är helt utslitna, men samtidigt är alla glada. Alla pressar på tillsammans. Det är en egen värld helt för sig själv.

Lönen bestäms delvis av fångsten, det här ökar självfallet den gemensamma motivationen. Men enligt Hannén är den trygga atmosfären ännu viktigare. Alkohol och droger är förbjudna på hennes skepp och säkerheten följs strikt. Ungefär sju i besättningen är kvinnor och det finns cirka 28 anställda totalt.

- Här blir jag inte behandlad annorlunda för att jag är kvinna. Det är inte en självklarhet i den här branschen. Jag känner till båtar där den så kallade cowboyandan fortfarande lever kvar. Vår skuta har ett fantastiskt team, en hög arbetsmotivation och vi uppmuntrar verkligen varandra till att hålla ut.

Snökrabba, väntan och kvalitet

Snökrabbsfisket handlar inte om någon snabbfångst, utan om långvarig väntan och exakt timing. Upp till 150 - 200 krabbtinor sänks ner i havet åt gången på långa linor som ligger kvar på havsbotten i dagar. Flera linor finns samti-

digt i vattnet för att hålla produktionen igång. När burarna lyfts tas först de små krabborna ut och kastas tillbaka i havet för att växa sig större. Endast de stora tas vidare till nästa steg.

Havet lockade henne redan som ung

Hannén planerade inte sitt liv till att vistas på fiskebåtar. Vid 19 års åldern studerade hon marinbiologi vid Åbo Akademi när hon fick en överraskande e-post: det fanns ett ledigt jobb på en fiskfabrik i norra delarna av Norge och starten var om fem dagar. Hannén avbröt sina studier och reste iväg. - Jag blev genast förälskad i Nord-Norge, suckar hon.

Senare fortsatte hon sina studier i Tromsø och arbetade bland valarna. Hon var redan då intresserad av att arbeta på en fiskebåt. När en snökrabbsbåt sökte arbetare via en Facebookgrupp sökte Hannén. Hon bestämde sig för att prova branschen trots att en vän som hade arbetat på en krabbskuta varnade henne för att jobbet var "det hemskaste man någonsin kan uppleva". - Jag ville veta om jag kunde klara det.

Enligt Hannén var hennes första resa lite kaotisk men samtidigt helt fantastisk. Allt var nytt: ar-

betsuppgifterna, rytmen, havet. Första gången hon var tvungen att ta livet av krabborna var en mardröm. Hon vande sig dock förvånansvärt fort.

En bubbla mitt ute på havet

En längre tid till sjöss skapar sin egen verklighet. Hannén beskriver fiskebåten som en bubbla där omvärlden upphör att existera. Telefonförbindelserna försvinner, nyheterna lämnas kvar på land och dagarna definieras endast av arbetspassen. - Så lämnar man alla sina sorger och bekymmer på fastlandet och försvinner i princip i tre månader.

När fartygets för äntligen vänder tillbaka mot fastlandet har Hannén sin egen ritual. Hon tar med sig en matbit, sätter sig ute på däck framför kommandobryggan och blickar i stillhet ut mot havet. - De ögonblicken påminner en om varför man orkar göra allt det här.

Återkomsten till land är en chock i sig

När tremånadersperioden är över är återkomsten till land ingen fest. Kroppen är svullen, händerna är enorma och sinnet är fortfarande ute på havet.

- Jag minns en gång jag kom tillbaka till land efter månader till sjöss och ringde min vän för att fråga om jag kunde låna soffan. Jag varnade vännen för att jag inte alls klarade av att vara social. Jag hade bara behovet av att ligga i soffan och vara i närheten av någon.

Trots det hårda arbetet känner Hannén djup tacksamhet. Fisket ger ekonomisk flexibilitet och långa lediga perioder. Hon har köpt en gammal segelbåt som hon restaurerar sakta men säkert. Hon har haft drömmen om att äga en egen båt sedan gymnasiet och den har nu äntligen gått i uppfyllelse.

- Så länge min kropp klarar av det kommer jag att fortsätta med det här arbetet. Det här är det tyngsta jag vet - och ändå känns inget annat lika rätt.

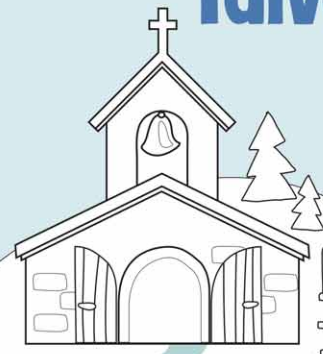

Lasten-
kirkko

PÄKÄN POSTI

Talven piharetki

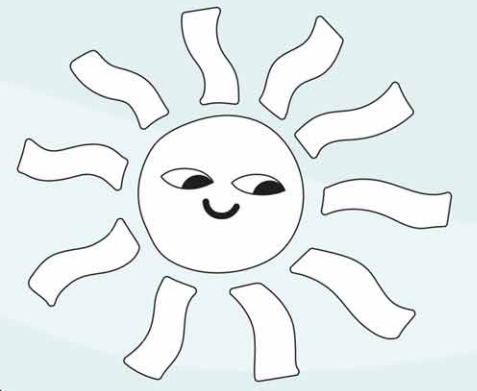
Millainen
jälki sinusta
jää?

Pörröinen!
Entä sinusta?

VÄRITÄ KUVA.

Talvisella pihalla voi tutkia
sen asukkaiden jälkiä.

ETSI.
Auta oravaa. Se on piilottanut pihaan viisi
tammenterhoa, mutta ei enää löydä niitä.

VÄRITÄ.
Talitintillä on keltainen maha ja punatulkulla... arvaatko minkävärinen?

VÄRITÄ.
Hiiriperhe lämmittelee kolossaan maan alla.

TUNNISTA.
Kuka on mennyt tästä? Yhdistä viivalla kaikki otukset ja niiden jäljet.

KUKA ON MENNYT TÄSTÄ?

Päkä kahlaa lumessa pihan poikki. Kohta se koputtaa Pulmun oveen. Kuka kumma on kulkenut pihassa? Jälkiä näkyy lumessa joka suuntaan. Puun alle on rapisteltu siementen kuoria. Tammenterholta on pudonnut polun viereen hattu. Pulmusta vain ei näy jälkeäkään.

– Tule äkkiä, Pulmu! Päkä huutaa turkki lumessa. – Tule katsomaan, kuka tästä on mennyt!

Mutta mitä, Päkän päästä puuttuu pipo.

– Ai niin, Päkä sanoo. Päkä kahlaa pihan poikki hakemaan pipon.

– Tule äkkiä, Pulmu! Päkä huutaa turkki lumessa.

– Ai niin, kaulaliina, huomaa Päkä. Päkä kahlaa pihan poikki hakemaan kaulaliinan. Päkä menee kyykkyyyn ja tutkii jälkiä. Tästä on mennyt onneton orava. Siltä on jotakin hukassa. Tästä on mennyt Susi Sileä ja tästä ystäväni hiiri.

– Mutta kuka tästä on mennyt? kysyy Päkä.

Hangessa on pörröisiä jälkiä edestakaisin.

– Jaa-a, sanoo Pulmu. – En se ainakaan minä ole.

– Katso, miten pörröinen tämä on, Päkä sanoo.

Päkä ei tunnista omaa jälkeään, vaikka työntää jalkansa juuri uudestaan lumeen.

Pulmu pöllähtää hankeen ja heiluttaa lumessa siipiään.

– Tule tekemään enkeleitä, se sanoo Päkälle. – Minä haluan, että minusta jää maailmaan enkelin jälki.

Päkä kaatuu selälleen hankeen. Päkä heiluttaa käsivarsiaan ylös ja alas. Päkä levittää jalkoja ja vetää ne yhteen.

– Minäkin haluan, että minusta jää maailmaan enkelin jälki.

PÄKÄN ILTARUNO

Tämä jälki on hyvä, jätän sen maailmaan, tarpeeksi pörrö ja syvä maailmaa muuttamaan. Siinä on enkelin siipi ja pikkuisen havinaa. Hiljaa se pihaan hiipi ja pihaan jäädä saa.

Kirkolliset toimitukset Kyrkliga förrättningar

Kastettu • Döpta

Avioliitto • Äktenskap

Hautaan siunattu • Jordfäst

Kahvia ja kohtaamisia – koti-illat tuovat seurakunnan koteihin

Koti-iltoja on toteutettu Oslon alueella viime vuodesta lähtien ja ne ovat saaneet erittäin lämpimän vastaanoton. Koti-iltojen idea on yksinkertainen: Kokoonnumme missä tahansa kodissa (ehkäpä sinun luonasi?) ja vietämme iltaa yhdessä. Illan aluksi Päivi-pappi pitää lyhyen hartaushetken, jonka jälkeen vaihdetaan kuulumisia, jutellaan ajankohtaisista asioista ja nautitaan yhdessä iltapalaa. Haluamme koti-iltojen kautta elvyttää hiipunutta kodeissa vierailun perinnettä.

Monelle osallistujalle tärkeintä on ollut mahdollisuus tavata muita suomalaisia Norjassa. Yksi koti-illoista järjestettiin Anne Halvorsethin kotona. Anne kuvaa kokemusta ennen kaikkea kohtaamisten kautta: "Parasta oli sosiaalinen kanssakäyminen ja tutustuminen uusiin ihmisiin. Oli kiva kun sain eräältä vieraalta Juhla Mokkaa tuliaiseksi. Oli ihan että vau."

Anne naurahtaa. Annen sanat kiteyttävät paljon siitä, mitä koti-illat parhaimmillaan ovat: vastavuoroisuutta ja iloa, joka syntyy, kun uskaltaa avata kotinsa ovet.

Koti-illan järjestäminen ei vaadi suuria puitteita tai erityisjärjestelyjä, sillä tavallinen koti riittää. Usein juuri arkisuus tekee illoista merkityksellisiä; ollaan saman pöydän ääressä, ilman rooleja tai suorittamista.

Koti-iltoja voidaan järjestää muuallakin kuin Oslon alueella seurakunnan muiden tilaisuuksien aikataulujen mukaan. Ilmianna oma kotisi koti-illan paikaksi Päiville sähköpostiin paivi.aikasalo@finskekirken.no

Seuraava koti-ilta järjestetään seurakuntakoordinaattorimme Inna Rodenin kotona. Löydät tapahtuman sekä Facebookin että nettisivujemme tapahtumat-osiosta.

Kaffe och möten - hemkvällar för församlingen till hemmen

Kvällar i hemmen har hållits i Oslo-området sedan förra året och de har blivit mycket varmt mottagna. Idén med hemkvällarna är enkel: Vi samlas i vilket hem som helst (kanske ditt?) och tillbringar kvällen tillsammans. I början av kvällen håller prästen Päivi en kort andakt, varefter vi utbyter nyheter, pratar om aktuella händelser och njuter av en kvällsbit tillsammans. Genom hemkvällarna vill vi återuppliva den tynande traditionen att besöka hemmen.

För många deltagare har det viktigaste varit möjligheten att träffa andra finländare i Norge. En av hemkvällarna hölls hos Anne Halvorseth. Anne beskriver upplevelsen främst genom de mötena som uppstod: "Det bästa var den sociala interaktionen och att lära känna nya människor. Det var trevligt när jag fick en Juhla Mokka i gåva av en gäst. Det var bara wow." skrattar Anne. Annes ord fångar mycket av vad hemkvällarna är när de är som bäst: den ömsesidighet och glädje som kommer av att våga öppna dörrarna till sitt hem.

Att organisera en kväll i hemmet kräver inte en stor inramning eller speciella arrangemang, eftersom ett vanligt hem räcker. Ofta är det vardagen som gör kvällarna meningsfulla: vi sitter vid samma bord, utan roller eller uppträdanden.

Hemkvällarna kan organiseras annanstans än i Oslo-området, i samband med andra evenemang som församlingen arrangerar. Meddela Päivi om ditt hem som mötesplats för en hemkväll genom att mejla paivi.aikasalo@finskekirken.no

Nästa hemkväll kommer att hållas hemma hos vår församlingskoordinator Inna Rode. Du hittar evenemanget både på Facebook och vår webbplats i evenemangskalendern.

Joululaulut kulkivat Norjan halki

Taas kerran Kauneimmat joululaulut kokosivat suomalaiset yhteen joulun äärelle. Viimeisin joulun aika oli täynnä yhteislaulua ja lämminhenkistä tunnelmaa, kun lauloimme ympäri maan. Eteläisestä Norjasta alkanut kiertue kuljetti joulun sanomaa Kristiansandista aina Kirkkoniemeen saakka.

Haluamme välittää sydämellisen kiitoksen kaikille, jotka olivat mukana tekemässä näistä tilaisuuksista mahdollisia. Kiitos teille, jotka tulitte laulamaan ja jakamaan joulumieltä, sekä teille vapaaehtoisille, jotka keititte kahvit, leivoitte ja järjestelitte näkyvin ja näkymättömin tavoin. Erityinen kiitos taitaville ja innostaville säestäjille. Suuri kiitos myös paikallisille Suomi-seuroille yhteistyöstä eri puolilla Norjaa.

Kauneimmissa joululauluissa soi vuodesta toiseen rakkaat, tutut sävelet, mutta mukana oli jälleen myös uusia lauluja ja lastenkin suosikkeja. Yhteinen laulu yhdisti sukupolvia ja toi joulun lähelle. Kiitos, että olitte mukana. Ensi jouluna lauletaan taas.

Julsångerna ljöd över Norge

Återigen förde de vackraste julsångerna samman finländarna till jul. Den senaste julsången var full av sång och varm atmosfär när vi tillsammans sjöng över hela landet. Turnén, som startade i södra Norge, bar julens budskap hela vägen från Kristiansand till Kirkenes.

Vi vill uttrycka vårt innerliga tack till alla som var involverade i att göra de här evenemangen möjliga. Tack också till er alla som kom för att sjunga in julen och delta i julstämningen. Tack också till alla frivilliga som kokat kaffe, bakat och organiserat på synliga och osynliga sätt. Ett särskilt tack till de talangfulla och inspirerande ackompanjatorerna. Ett stort tack hör också till de lokala finska föreningarna för deras samarbete runtom i Norge.

Under de vackraste julsångerna ljöd de gamla vanliga älskade och välbekanta melodierna. Men det sjöngs också nya julsånger och barnens favoriter. Att sjunga tillsammans förenar generationer och för julen närmare oss alla. Tack för att ni deltog. Vi sjunger igen nästa jul.

Viikon rukous Sanoja arkeen ja elämään

Oletko huomannut, että seurakuntamme sosiaalisen median kanavissa julkaistaan rukousvideo joka viikko? Pienet rukoushetket ovat tarkoitettu jokaisen arkeen ja esimerkiksi elämän risteyskohtiin, yksinäisyyteen, kiitollisuuteen, toivoon, huoliin, jaksamiseen ja illoon.

Jos et ole vielä törmännyt niihin, löydät viikon rukoukset seuraavista kanavista:

Instagram: @finskekirken

Facebook: Norjan suomalainen seurakunta

Nyt haluaisimme kuulla toiveita sinulta. Millainen olisi sinun rukouksesi? Mikä asia on tällä hetkellä sydämelläsi? Minkä puolesta toivoisit rukousta itsellesi tai toisille?

Rukousaiheet voi lähettää post@finskekirken.no tai paivi.aikasalo@finskekirken.no

Seuraa viikon rukouksia somessa ja ole myös mukana vaikuttamassa niiden sisältöön!

Hur ser din bör ut just nu?

PÄIVI AIKASALO
FINLÄNDARNAS PRÄST I NORGE

Katekesen lär oss att bönen är hjärtats samtal med Gud. Om du stannar upp mitt i ditt eget liv just nu, vilken sorts bön uppstår då i djupet av ditt hjärta? Ditt hjärta vet, där finns det genuina och ärliga svaret.

Livet som kristen är att leva i relation med Gud och bönen är ett uttryck för den här relationen, det är en interaktion. Bönen är också mystisk och oförklarlig. Den bygger på tillit och tro på att den allsmäktige Skaparen kan och vill vara i förbindelse med var och en som han har skapat. Bönen kan varken förklaras rationellt eller behöver motiveras. En bön behöver heller inte alltid ord. Även en suck är en bön samt kan det tända ljuset vara en bön.

Katekesen lär oss följande:

Bönen är en människas sätt att vara och leva inför Gud. Den är lika viktig för det andliga livet som andningen är för kroppen. Gud ser oss hela tiden och han kan tala till oss och vi till honom.

Bönen kan vara en ordlös suck, att recitera en välbekant bön eller ett fritt formulerat tal till Gud. Vi kan be ensamma, med andra eller tillsammans med hela församlingen. Vi ber om hjälp för oss själva eller andra och tackar för de gåvor vi har fått. Bönen handlar också om att ära Gud, erkänna hans allsmäktighet och stanna upp inför hans sökande och kärleksfulla blick. Gud själv kallar oss att be i nödens stund och han ber oss att lita på hans hjälp.

Varje måndag publicerar vi veckans bön på Facebook. Bönen nedan, som också finns på Facebook passar bra så här i början på året.

Inför det nya

Gud, när året skiftade, fruktade jag nästan inför tidens gång.
Det är verkligen så att tidevarv kommer och tidevarv försvinner...

Men jag är tacksam för den tid jag har levt. Tack för varje dag under det gångna året. Även om inte alla dagar var lätta. Ibland var jag deprimerad, arg på mig själv, klagade och var missnöjd.

Just nu stannar jag upp, för jag står inför något nytt. Jag vet inte vad framtiden kommer att föra med sig. Det skrämmer mig, för jag vet inte hur jag ska överleva.

En ny tid ligger framför mig, kanske nya människor, nya vanor, nya åsikter, nya krav.

Gud, var med mig mitt i allt det nya. Hjälp mig genom de svåra skedena och låt mig också se nya möjligheter.

Vandra med mig varje dag. Tack för att du hela tiden skapar något nytt också i mitt liv. Välsigna också mitt liv.

Millainen on sinun rukouksesi juuri nyt?

PÄIVI AIKASALO
NORJAN SUOMALAISPAPPI

Katekismus opettaa meille, että rukous on sydämen puhetta Jumalan kanssa. Jos pysähdyt juuri nyt oman elämäsi keskelle, niin millainen rukous mahtaisi nousta sydämesi pohjalta? Sydän tietää, se on aito ja rehellinen.

Kristityn elämä on elämistä suhteessa Jumalaan ja rukous on tuon suhteen ilmaus, se on vuorovai-
kutusta. Rukous on myös mystistä ja selittämätöntä. Se perustuu luottamukseen ja uskoon siihen, että kaikkivaltias Luoja voi ja haluaa olla yhteydessä jokaiseen luotuunsa. Rukousta ei voi eikä tarvitse perustella rationaalisesti. Rukous ei aina tarvitse sanoja. Huokauskin on rukous ja myös kyntilän sytyttäminen voi olla rukous.

Katekismus opettaa näin:

Rukous on ihmisen tapa olla ja elää Jumalan edessä. Se on yhtä välttämätön hengelliselle elämälle kuin hengitys ruumiille. Jumala näkee meidät joka hetki, ja hän voi puhua meille ja me hänelle. Rukous voi olla sanatonta huokausta, tutun rukouksen lukemista tai vapaata puhetta Jumalalle. Voimme rukoilla yksin, toisten kanssa tai yhdessä koko seurakunnan kanssa. Pyydämme apua itsellemme tai toisille ja kiitämme saamistamme lahjoista. Rukous on myös Jumalan kunnioittamista, hänen kaikkivaltiutensa tunnustamista ja pysähtymistä hänen tutkivan ja rakastavan katseensa alle. Jumala itse kehottaa meitä rukoilemaan hädässä ja luottamaan hänen apuunsa.

Julkaisemme Facebookissa joka maanantai viikon rukouksen. Näin vuoden alkuun sopii alla oleva rukous, joka löytyy myös Facebookista.

Uuden edessä

Jumala, kun vuosi vaihtui, melkein kauhistuin ajan kulumista.
Todellakin, kiitavi aika ja vierähtävät vuodet...

Kuitenkin olen kiitollinen siitä ajasta, jota olen elänyt.

Kiitos kuluneen vuoden jokaisesta päivästä.

Vaikka kaikki päivät eivät olleet helppoja.

Toisinaan masennuin, kiukuttelin itselleni, valitin ja olin tyytymätön.

Juuri nyt pysähdyn, sillä olen uuden edessä.

En tiedä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Se pelottaa, sillä en tiedä, kuinka selviän.

Edessä on uusi aika, ehkä uudet ihmiset,

uudet tavat, uusia mielipiteitä, uusia vaatimuksia.

Jumala, olen kanssani uuden keskellä.

Auta yli vaikeiden vaiheiden ja anna minun nähdä myös uudet mahdollisuudet.

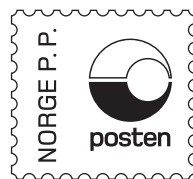
Kulje kanssani joka päivä.

Kiitos, että sinä luot uutta koko ajan myös minun elämässäni.

Siunaa elämäni.

PRIORITY

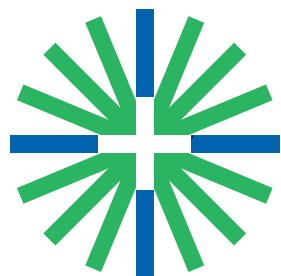

Avsender
Den finske menigheten i Norge
Rådhusgata 1–3
0151 OSLO

**Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge**

+47 22 42 22 15
post@finskekirken.no

www.finskekirken.no
www.facebook.com/finskekirken
www.instagram.com/finskekirken
www.evl.fi/ulkosuomalaiset

**NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE**